

Дело C-597/19

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

6 август 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen (Белгия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 юли 2019 г.

Ищец:M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting
Limited**Отвѣтник:**

Telenet BVBA

Предмет на главното производство

В главното производство Mircom (ищеца) иска от Telenet (отвѣтника) да предостави данните за идентифициране на хиляди свои клиенти, което Telenet отказва да извърши. Mircom твърди, че посредством технологията BitTorrent съответните клиенти са качили филми от неговия каталог, което според Mircom представлява неразрешено публично разгласяване на тези филми.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на понятието „публично разгласяване“ по член 3, параграф 1 от Директива 2001/29; тълкуване на глава II от Директива 2004/48 и на понятието „вреди“ по член 13 от нея; значение на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай при преценката дали е спазен принципът на пропорционалност, когато се извършва претегляне между, от една страна, спазването на правата върху интелектуалната собственост, и от друга страна,

гарантираните от Хартата права и свободи; законосъобразност предвид член 6, параграф 1, буква е) от Регламент 2016/679 на систематичното регистриране на IP адреси. Член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

1. а) Счита ли се изтеглянето на файл чрез мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer) и едновременното предоставяне за качване („сийдинг“) на (понякога много фрагментарни по отношение на цялото) части („сегменти“) от него за публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29, въпреки че отделните „сегменти“ сами по себе си са неизползваеми?

Ако отговорът е утвърдителен,

б) Има ли минимален праг, над който „сийдингът“ на тези „сегменти“ би се считал за публично разгласяване?

в) Има ли значение обстоятелството, че „сийдингът“ може да се осъществи автоматично (в резултат на настройките на „торент клиента“) и в резултат на това да остане незабелязан от потребителя?

2. а) Може ли лице, което притежава по договор авторски права (или сродни права), но самото то не ги упражнява, а само предявява иски за обезщетение срещу предполагаеми нарушители — и следователно неговият бизнес модел зависи от съществуването на продуктово пиратство вместо от борбата срещу него — да се ползва от същите права, които глава II от Директива 2004/48 признава на авторите или на притежателите на лицензии, които упражняват авторското право по обичайния начин?

б) Как в този случай притежателят на лицензия може да претърпи „вреди“ (по смисъла на член 13 от Директива 2004/48) в резултат на нарушението?

3. От значение ли са конкретните обстоятелства, изложени във въпроси 1 и 2, когато се претеглят интересите между спазването на правата върху интелектуалната собственост, от една страна, и гарантираните от Хартата права и свободи като правото на зачитане на личния живот и защитата на личните данни, от друга страна, по-специално при преценката за пропорционалност?

4. При всички тези обстоятелства оправдано ли е систематичното регистриране и общото по-нататъшно обработване на IP адресите на „рояк“ от „сийдъри“ (от самия притежател на лицензия или от негово име от трето лице) предвид Общия регламент относно защитата на данните, по-специално предвид член 6, параграф 1, буква е) от него?

Посочени разпоредби от правото на Съюза

Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество

Член 13, член 6, параграф 2, член 8 и член 9, параграф 2 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост

Харта на основните права на Европейския съюз

Член 4, точка 1 и член 6, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)

Посочени разпоредби от националното право

Раздел XI.165, член 1, параграф 4 от Wirtschaftsgesetzbuch (Кодекса на стопанското право)

Кратко представяне на фактите и на главното производство

1. Mircom притежава определени права върху широка гама от порнографски филми, продуцирани от осем американски и канадски компании. То нито продуцира, нито разпространява филмите, а се занимава изцяло с предявяването на иски за обезщетение срещу предполагаеми нарушители, приходите от които частично се прехвърлят към продуцентите.
2. Чрез система, разработена от германски университет, то притежава хиляди IP адреси, които препращат към клиентите на доставчика на интернет услуги Telenet. Според Mircom чрез използване на протокола BitTorrent тези клиенти са споделяли филми от неговия каталог в мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer).
3. Mircom иска Telenet да бъде задължено да предостави данните за идентифициране на тези клиенти. Telenet категорично отхвърля това искане и настоява Mircom да бъде задължено да го освободи от всякакви възможни претенции срещу него по повод евентуални разпореждания да предостави информация.
4. С технологията BitTorrent файлът се разделя на множество малки части („сегменти“), които могат да бъдат изтеглени от потребителя и сглобени отново в първоначалния файл. Първоначалният процес на качване се нарича „сийдинг“ [от английската дума „seeding“]. Файл, до който е даден такъв

достъп, може да бъде изтеглен от много потребители едновременно. Групата на изтеглящите се нарича „рояк“ [от английската дума „swarm“]. Характерното за тази технология е, че вече не е нужна връзка между първоначалния „сийдър“ и изтеглящите: всеки потребител може да изтегли всеки „сегмент“ от друг потребител. Изтеглящите по правило сами се превръщат в „сийдъри“: софтуерът обикновено е зададен така по подразбиране, тъй като функционирането на системата BitTorrent зависи от това.

Основни доводи на страните в главното производство

- 5 Mircom твърди, че клиентите на Telenet извършват неразрешено публично разгласяване на въпросните филми.

Въпреки че файлът можел да бъде прегледан, след като бъде изтеглен до определена степен, той по дефиниция бил фрагментарен и с изключително несигурно качество. Освен това Mircom наложил ограничение от 20 %: ако някой изтегли по-малко от 20 % от даден файл (и по този начин по дефиниция не може да е „сийдър“), няма от какво да се безпокои.

- 6 Що се отнася до въпроса дали гаранциите, предвидени в Директива 2004/48, са изобщо приложими за Mircom, Telenet изтъква особеното му положение и факта, че не извършва самото то действия по използване, а само търси обезщетения и по този начин действа като „трол на авторски права“.
- 7 Що се отнася до въпроса дали събирането на IP адреси представлява законосъобразно обработване на лични данни, Mircom се позовава на германската съдебна практика и твърди, „че няма проблеми с ОРЗД [Общия регламент относно защитата на данни]“.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

Въпрос 1: Публично разгласяване

- 8 В своето решение от 14 юни 2017 г., Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456), Съдът постановява, че предоставянето на разположение и администрирането в интернет на платформа за споделяне, която чрез индексирание на метаданните относно закриляните произведения и с предлагането на търсачка позволява на потребителите на платформата да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer), представлява публично разгласяване.
- 9 Според запитващата юрисдикция обаче същността на технологията BitTorrent и причината тя да съществува са в това, че потребителят сам се превръща в „сийдър“ на „сегментите“, които вече е изтеглил. Въпреки че

може да бъде деактивиран от някои програми, „сийдингът“ е наличен в стандартния случай, тъй като от това зависи функционирането на системата за споделяне на файлове „peer-to-peer“. „Сегментите“ не са просто „частици“ от първоначалния файл, а самостоятелни криптирани файлове, които в крайна сметка се събират отново в първоначалния файл. Следователно те са неизползваеми сами по себе си.

- 10 Така запитващата юрисдикция иска да установи дали „сийдингът“ на „сегменти“ от защитено с авторски права произведение сам по себе си представлява публично разгласяване или следва да се вземат предвид други съображения, например до каква степен е изтеглен файлът, или фактът, че „сийдингът“ може да остане незабелязан от потребителя.

Въпрос 2: Специфичното положение на Mircom

- 11 Според запитващата юрисдикция положението на Mircom се различава съществено от това на авторите или на притежателите на лицензии. Mircom почти напълно отговаря на определението за „трол на авторски права“: то притежава ограничени права за използване на произведения, създадени от трети лица, които обаче не упражнява, а се занимава изцяло с предявяването на иски за обезщетение срещу предполагаеми нарушители.
- 12 Видно от член 13, параграф 1, буква а) от Директива 2004/48 законодателят на Европейския съюз не е имал предвид положението на дружество като Mircom, а това на действителния автор, на притежателя на правото или на лицензията, който наистина упражнява правата и следователно търпи вреди, причинени от фалшифициране или пиратство.
- 13 Ето защо запитващата юрисдикция иска да установи дали Mircom може да претендира по същия начин правата, признати от Директива 2004/48 на авторите и на притежателите на права, и дали възнагражденията, които се опитва да събере, попадат в обхвата на понятието „вред“ по смисъла на посочената директива.

Въпрос 3: Преценка на пропорционалността

- 14 Запитващата юрисдикция отбелязва обстоятелствата по делото — особеностите на протокола BitTorrent, който може да доведе до незабелязано осъществяване на „сийдинг“, и специфичното положение на Mircom, обяснено по-горе — и пита дали тези обстоятелства засягат преценката за спазване на принципа на пропорционалност, когато се извършва претегляне на баланса между различните основни права, защитени от правния ред на ЕС.

Въпрос 4: IP адресите като лични данни

- 15 Според запитващата юрисдикция начинът, по който Mircom се сдобива с обсъжданите IP адреси, повдига въпроси.
- 16 Mircom твърди, че е получило тези адреси чрез германското дружество Media Protector GmbH, което издирва разпространявани в Интернет произведения. Последното дружество систематично регистрира IP адреси и ги предава на Mircom, което според запитващата юрисдикция ясно попада в обхвата на понятието „обработване“ по смисъла на член 4, точка 1 от Общия регламент за защита на данните. Съществуват обаче сериозни съмнения относно прозрачността и законосъобразността на това обработване.
- 17 Ето защо запитващата юрисдикция иска от Съда да установи дали е налице законосъобразно обработване на лични данни.